

“Α-κινήσι-α” και “Εν κινήσει”: Δύο πολυμέσα – κομψοτεχνήματα από τον γνωστό πολυσύνθετο καλλιτέχνη Αντώνη Κασίτα

Με ιδιαίτερη χαρά η **Παντιέρα** σήμερα, παρουσιάζει δύο φωτογραφικές – ποιητικές διαδρομές, δυο πολιτιστικά κομψοτεχνήματα που φιλοτέχνησε ο **Αντώνης Κασίτας**.

Δείτε τα, μαζί με δυο λόγια για καθένα από αυτά. Στο τέλος της ανάρτησης, ακολουθεί κείμενο του δημιουργού τους.

A-KΙΝΗΣΙ-A

Σύμφωνα με τον νόμο του Antoine – Laurent de Lavoiser, η ύλη μεταβάλλεται, τροποποιείται, παράγει ενέργεια, μετατρέπεται η ενέργεια σε άλλου είδους, αλλά ποτέ δεν χάνεται. Στην φωτογραφική- ποιητική δουλειά του Αντώνη Κασίτα **“Α-κινήσι-α”** γίνεται μία προσπάθεια ανάλυσης της «*διαλεκτικής της φύσης*» μέσω της τέχνης. Πάντα υπάρχει **κίνηση** μέσα στην **ακίνησία**.

«*Τα πάντα ρει και ουδέν μένει*» είχε συμπληρώσει ο Ηράκλειτος. Τρένα, καράβια, αυτοκίνητα, μετά από τα “μεγάλα ταξίδια τους” αραγμένα πια, απόμαχα, αναπολούν τα περασμένα, ενίοτε φιλοσοφούν με το “σαρκίον” τους συνεχώς να μεταβάλλεται, να αλλάζει μορφές, να παράγει άλλου είδους ενέργεια στην διαρκή ανακύκλωση της έννοιας ζωής. «*Σε μια αέναη ανακύκλωση της αστρικής σκόνης*»...

1η έκδοση βιβλίο 1995 εκδόσεις Καστανιώτη.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ - ΠΟΙΗΣΗ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΣΙΤΑΣ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΜΟΥΣΙΚΗ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΑΜΑΣΚΟΣ

ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΙΟΒΑΣ

ΜΟΝΤΑΖ: ΘΟΔΩΡΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

ΕΝ ΚΙΝΗΣΕΙ

Την ανάλυση της κίνησης προσπαθεί να «αποκωδικοποιήσει» η φωτογραφική ποιητική δουλειά του Αντώνη Κασίτα **“ΕΝ ΚΙΝΗΣΕΙ”**. Η κίνηση όχι μέσω της διαδικασίας του κινηματογράφου και του μετεικάσματος, του λάθους δηλ. του ματιού αλλά μια καταγραφή της κίνησης μέσα στην στιγμιαία φωτογραφία. Τα κορμιά κινούνται, οι χορδές, τα πλήκτρα, και τα κρουστά πάλλονται.

Η κίνηση αιώνια στο διηνεκές. *«Πού βρίσκεται μία νότα όταν σταματάει να ακούγεται;»*

Χαϊ- κου και δύο ποιήματα συμπληρώνουν το εγχείρημα.

1η έκδοση βιβλίο 1999 ιδιωτική έκδοση.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ - ΠΟΙΗΣΗ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΣΙΤΑΣ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΜΟΥΣΙΚΗ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΑΜΑΣΚΟΣ

ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΙΟΒΑΣ

ΜΟΝΤΑΖ: ΘΟΔΩΡΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

Φωτογραφική Ποιητική Διαδρομή

του **Αντώνη Κασίτα**

Μια γύφτισσα μέρα, απομεσήμερο, παίρνοντας τους δρόμους, μαζί με μένα, κουβαλώντας την προέκταση του αμφιβληστροειδούς μου, κάτι σύνεργα διαβόλου, δηλαδή τους φωτογραφικούς φακούς. Βρέθηκα σε κάποια **παλιά καρνάγια** κάπου στο **Πέραμα**.

Οι σκουριές δεμένες στα ντοκ με κάτι ξεφτισμένους κάβους δέχονταν την παρέμβαση της φύσης αγόγγυστα. Τόνοι από σίδερα σημείωναν ότι επρόκειτο για παλιά καράβια που αργοσάπιζαν δεχόμενα τη μεταλλαγή της ύλης που τα συνέθετε, **μήπως η ιστορία γράφεται στα παλιοσίδερα;** Καθώς περπατούσα στην προκυμαία, μέσα σε μια μικρή νερομάζωξη, αντανακλώνταν ένα καράβι. Αντανάκλαση ή αντικατοπτρισμός; Σήκωσα τη φωτογραφική μηχανή και φωτογράφισα αυτή τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

Πώς μπορεί να χωρέσει ένα ολόκληρο καράβι μέσα σε μια μικρή λακκούβα με νερό... Ψευδαίσθηση; Ίσως, όμως και πραγματικότητα. Σουρεαλισμός ίσως ...

Καθώς νύχτωνε σιγά – σιγά βρήκα έναν παρακμιακό καφενέ και ήπια τσίπουρο σε τραπέζια με βρώμικα

τραπεζομάντηλα. Οι σκέψεις μου τελείως αδέσποτες όπως οι σκύλοι στους δρόμους... Η μικρή ιστορία μιας φωτογραφίας. Κάπως έτσι γεννήθηκε η **"Α-κινήσι-α"**...

Μερικά χρόνια αργότερα, προσπαθώντας να ανακαλύψω το χώρο που στεγάζονται τα όνειρα, πάλευα μανιωδώς με το φως, με τα χρώματα, προσπαθώντας να κάνω μια άλλου είδους καταγραφή της κίνησης του ανθρώπινου κορμιού, μια άλλου είδους καταγραφή της διάχυσης του φωτός. Οι φωτογράφοι έχουν μόνο τρία βασικά χρώματα στη διάθεσή τους το blue το red και το green, (μπλε, κόκκινο, πράσινο), που σε απόλυτα ίσες αναλογίες, συνθέτουν το λευκό... Έτσι θέλει το φως... Και άλλα τρία συμπληρωματικά, το magenta το yellow και το cyan, (μωβ, κίτρινο, γαλαζοπράσινο) που παράγονται από τα βασικά και συνθέτουν το μαύρο. Τρία μόνο χρώματα λοιπόν για να στηθεί η τέχνη της φωτογραφίας... Γιατί όχι; Άλλωστε **και οι νότες είναι μόλις δώδεκα...**

Μουσική και χορός λοιπόν στην αρμονία της κίνησης σε μια προσπάθεια καταγραφής και ανάλυσης κάτι πέραν αυτού που αντιλαμβάνονται τα μάτια. Όχι **μετείκασμα**, το σφάλμα του ματιού που συνθέτει τον κινηματογράφο, αλλά ανάλυση της κίνησης μέσα σε μια στιγμιαία φωτογραφία. Εντός αυτής της διαδικασίας υπάρχει η ιστορία της φωτογραφίας της βιολονίστριας. Κάπως έτσι γεννήθηκε το **"Εν κινήσει"**...

Λένε πως μια φωτογραφία αξίζει όσο χίλιες λέξεις. Θα ήθελα μία εικόνα να μου δημιουργούσε χίλιες σκέψεις... Αντιλαμβάνεται κανείς ότι στην εξελικτική διαδικασία που λέγεται σκέψη, κυρίαρχος είναι ο λόγος και η σημειολογία του, οπότε εικόνες – λέξεις – σκέψεις ένα και το αυτό. Για μένα, ο ίδιος δρόμος της αναζήτησης της αρμονίας των μορίων του κρυστάλλου. Αν κάποιος δει **τα μόρια του κρυστάλλου** μέσα στο μικροσκόπιο θα καταλάβει τι θα πει **αρμονία...**

Αναρωτιέμαι... Μήπως η συνένωση τέχνης και επιστήμης φέρει μερικά αρμονικά αποτελέσματα;

Πορεύομαι όπως με προστάζει η φύση μου και θα αφήνομαι να με παρασύρουν, όπως ο άνεμος, όπως ο έρωτας, τα ΜΗ εξηρητημένα αντανakλαστικά μου, σε μια προσπάθεια αντάμωσης με **"κάτι το ωραίο"**...